

Zulayka Murzataeva

(1951)

Zulayka Murzataeva, 1951 yılı Toktogul ilçesinin Çong-Arık köyünde doğdu. Kırgız Devlet Ulusal Üniversitesinin filoloji bölümünü bitirdi. Halen söz konusu ilçenin Bökönbaev Lisesinde

müdür yardımcısı olarak çalışmaktadır. Halk maarifinin en iyisi. Şairin ilk şiir kitabı "Calbız Cıtı (Nane Kokusu)" denilen adla 1991 yılı "Adabiyat" matbaasından çıktı.

Şiirler

MÖLTÜR SEZİM

Sen oyumda. Ketip baram,
Menin sıırım col bilet.
Col boyunda calgız darak,
Oygo batıp termetet.

Colum uzak. Col kelemim,
Colgo coldoş bolup men.
Seni estesem, cıldız canat,
Cooduragan közümdön.

Oyloduñbu özüñ meni,
Estediñbi nazımdı?
Caş kayıñdın calbırağı,
Kozgodubu sezimdi?

Irlarımdı saga arnadım,
Iroolodum köñüldü.
Karagattın tamçısında,
Möltür sezim töğüldü.

Közüñ senin koyuulangan,
Tündü eske saluuda.
Köñül kusa, birook saga,
Col burulbayt baruuga.

Köñülümdö süyüü kaldı,
Kaldı kusa ençimde.
Köñülüñö bülük salıp,
Kaldım beken esiñde?

ESTEBEY ELE KOYBOSOM

Köşülöt nurun kün çubak,
Körbösöm köñül tınçıbayt.
Sagınıp saga cete albay,
Sagınıç içte tumçugat.

Kütündüm. Süygön üçüñbü?
Kün kaç, esteym cüzüñdü.
Küymöltüp koyup sen meni,
Küygültük salıp bütürdüñ.

Kütköñdö bilem barkıñdı
Külgöñüñ balı, altınbı?
Kün cetip barıp turmakmın,
Közgö ilbey, toskool saltıñdı,

Estebey ele koybosom,
Sen meni ermek oylosoñ.
Erkiñdi biylep men dağı
Esiñden ketkis bolbosom.

TEMİZ DUYGU

Sen aklımdasın, gidiyorum,
Benim sırrım yolu bilir.
Yol kenarında yalnız ağaç,
Düşünceye dalıp sallanır.

Yolum uzun. Yolda gelirim,
Yola yoldaş olup ben.
Seni hatırlasam, yıldız yanar,
Parlayan gözümünden.

Düşündün mü sen beni,
Hatırladın mı nazımı?
Genç kayının yaprağı,
Duygularını okşadı mı?

Şiirlerimi sana bağışladım,
Sararak gönümünü.
Fren üzümünün damlası gibi,
Temiz duygu döküldü.

Gözün senin koyulaşmış,
Geceyi hatırlamakla.
Gönül hasretli, fakat sana,
Yolum düşmedi gitmeye.

Gönümde sevgi kaldı,
Kaldı hasret payımda.
Gönlüne iz bırakıp,
Kaldım mı aklında?

HATIRLAMAM BİLE

Güneş nurunu uzatır,
Görmesem gönüm razı olmaz.
Özleyip sana kavuşamayıp,
Özlemim içimde boğulur.

Bekledim. Sevdiğim için mi?
Günde kaç kere hatırlarım yüzünü.
Tutuşturup bıraktın sen beni,
Yangın bırakıp bitirdin.

Bekleyince bilirim değerini
Gülüştün bal mı, altın mı?
Zamanı gelince gideceğim,
Bakmadan set kuran geleneğine.

Hatırlamam bile,
Sen beni oynatmak istersen.
İradeni yönetip ben de
Aklından hiç çıkmayacağım.

SEN KELESİN

Men özünü kayrıym-kayrıym akırı,
Kalbay senden, akmalabaym artıñdan.
Kılık kütpöym, suluulabaym çaçımđı,
Sezimimdin baası ıyık altıñdan.

Sen kelesiñ, kelgeniñdi baykabay,
Küygön calın öçöörünö kalganda.
Capsız capka süyüü tabın kaltıram,
Irımdı okup, batarıñ çın armanga.

Keçigesiñ, köp nersege umtulup,
Cürgönüñdö kimbat nerseñ cogolot.
Kündör ötsö, ömür turbayt kulpurup,
Tabuu kıyın, oñoy eken koroök.

DÜYNÖ-ÖMÜR

Düynö-ömür bugün emes törölüşüñ,
Töböñdö canıp turat aptaluu күn.
Çaşoodo bolup kelgen cörölgönü
Cañırtıp ulay kelet adam күnü.

Düynö-ömür toodo öskön çaş ırgayım,
Calımduu çaştık barda cakşı ırdayım.
Köñüldüü öröpkütsö calın otu,
Özüñdö canday körüp cakındaymın.

Düynö-ömür ulamaday ulanışıp,
Elesten çaşap kelgen kınalışıp.
Beykapat tolup-taşkan күndörüñ köp
Ömür örü sezilgensiyt ulam ısık.

Düynö-ömür dayrasıñbı melmildegen,
Çaşoonun kadir-karkın kim bilbegen.
Düynö-ömür öçö körbö karegimden,
Çıragdan bolup maga bülbüldögön.

Düynö-ömür kızığıñdan tüñülböymün,
Mañdayda canıp tursañ külüñdöymün.
Köz cumsam, karegime katıp alam
A, senin kaparıña ilinbeymin.

SEN GELİRSİN

*Ben kendini tekrar döndürürüm sonunda,
Kalmadan senden, koşturmam peşinden.
Huyumu değıştirmem, süslemem saçımı,
Duygunun değıeri daha kutsal altıñdan.*

*Sen gelirsin, geldiğini fark etmeyip,
Yanan alev sönmesine az kalınca.
Cansız sıraya sevgi ateşini bırakırım,
Şiirimi okuyunca batacaksın hasrete.*

*Geç kalırsın, çok şeye çaba gösterip,
Bunu yaparken değerlerin kaybolur.
Günler geçse, ömür beklemez değışip,
Bulmak zor, kolaymış harcamak.*

DÜNYA-ÖMÜR

*Dünya-ömür bugün değıil doğuşun,
Tepende yanmaktadır alevli güneş.
Hayatta devam eden geleneğı
Yenileyip devam ettirir insan günü.*

*Dünya-ömür dağda yetişen gençlerdenim,
Alevli gençlik varken iyi şarkı söylerim.
Gönle heyecan verirse ateşin alevi,
Kendini canım gibi görüp yaklaşıırım.*

*Dünya-ömür halka gibi devam edip,
Eskilerden yaşamaktadır destekleşe.
Sükunet dolu geçiren günlerin çok
Ömür yamacı gittikçe sıcak sezilir.*

*Dünya-ömür derya mısın çağlayan,
Hayatın değerini kıymetini kim bilmemiş.
Dünya-ömür sönmeye gözlerimden,
Çıra gibi olup yanıp sönen.*

*Dünya-ömür heyecanından vazgeçmem,
Karşımda yanıyorsan gülümseyip.
Gözümü kapatsam, gözüme saklarım
Senin ise aklında bile bulunmuyorum.*